

PRAVIEŠU DARBS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1.Moz.22:1–14; Jes.53; Mat.3:7–10; 1.Kor.5:1–5.

ATMIŅAS PANTS:

„Bet pēc tam tas Kungs lika pravietim izvest Izraēlu no Ēģiptes un lika pravietim viņu pasargāt.” (Hoz.12:14)

Bībelē skaidri atklāts, ka pravieša dzīve nekad nav bijusi viegla. Arī Elena Vaita nebija izņēmums, un, lai gan viņai nenācās saskarties ar tādiem pārbaudījumiem, kādus nācās pārvarēt daudziem Bībeles laika praviešiem (cietums, apmētāšana ar akmeņiem, u.t.t.), viņas dzīvē tomēr bija daudz grūtību un šķēršļu. Agrīnajos savas kalpošanas gados, neskatoties uz slimību un dažādiem Sātana uzbrukumiem, viņa un Džeimss bija nabadzīgi, viņiem nācās paļauties uz citiem, lai iegūtu dzīvesvietu un mēbeles. Divi no viņu četriem bērniem nomira mazotnē. Džeimss sevi nogurdināja tālajos ceļojumos, sludinot, rakstot un vadot draudzi līdz 1881.gadam, kad viņš 60 gadu vecumā nomira. Gandrīz 34 gadus Elena Vaita turpināja kalpot vidē, ko bieži nevarēja nosaukt par draudzīgu. Šonedēļ palūkosimies uz viņas darbu un salīdzināsim to ar Bībeles laika praviešiem.

NEDĒĻAS TĒMA ĪSUMĀ:

Vai Jaunajā Derībā sludinātais atšķiras no glābšanas pasludināšanas Vecajā Derībā? Kādēļ agrīnie Septītās dienas adventisti, kas bija nošķēlušies no milieriešu kustības, iestājās pret draudzes organizēšanu? Kā pravieši Dieva vēsti darīja zināmu Viņa ļaudīm?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 14.februārī.)

EVANĢĒLIJA SLUDINĀŠANA

Kur Vecajā Derībā var atrast glābšanas evaņģēliju? 1.Moz.22:1–14; 3.Moz.4:27–31; Jes.53. _____

Tiklīdz Ādams un Ieva grēkoja, viņiem tika izskaidrots glābšanas plāns; tas tika parādīts ar Ābrama pārbaudījumu uz Morijas kalna, kā arī Mozus iedibinātajos svētnīcas rituālos. Svētnīcas rituāli tika izveidoti zemniekiem, kuri audzēja dzīvniekus. Upurētie dzīvnieki simbolizēja Kristus nāvi pie krusta, un priesteru kalpošanas atainoja Viņa kalpošanu debesu svētnīcā.

Vai evaņģēlija sludināšana Jaunajā Derībā atšķiras no glābšanas pasludināšanas Vecajā Derībā? Jāņa 1:29; Rom.3:21–26. _____

Vecās Derības ļaudis ticībā gaidīja Mesiju, turpretī Jaunajā Derībā sniegts atskats uz glābšanu caur Jēzu Kristu. Abās Derībās galvenā uzmanība vērsta uz Dieva darbu cilvēces glābšanas labā.

Tas pats attiecināms uz Elenas Vaitas rakstīto, kur var atrast vairāk kā astoņi tūkstoši atsauču uz evaņģēliju, un apmēram seši tūkstoši – īpaši uz Jēzu Kristu un Viņa upuri pie krusta. Viņas vēsts būtība bija Kristus pie krusta un Kristus krusts. Viņa mudināja Septītās dienas adventistus slavēt Jēzu visas pasaules priekšā: „Visu kristiešu starpā Septītās dienas adventistiem būtu jāizceļas ar īpašu Kristus sludināšanu pasaulei.” (Elena Vaita, „Evaņģēlija darbinieki”, 156. lpp.) „Ņemot vērā to, kas atklāts sentēviem, to, ko simbolizē upuru kalpošana, kā arī to, ko attēlo bauslība un atklāj pravieši, Kristus ir Vecās Derības bagātība. Kristus dzīve, nāve un augšāmcelšanās, Kristus, kā Viņu atklāj Svētais Gars, ir Jaunās Derības bagātība.” (Elena Vaita, „Kristus līdzības”, 73.lpp.) „Kristus upuris kā samaksa par mūsu grēkiem ir lielā patiesība, ap kuru pulcējas pārējās patiesības. ... Tai jābūt par pamatu visam mūsu mācītāju un sludinātāju teiktajam.” (Elena Vaita, „Evaņģēlija darbinieki”, 315.lpp.)

Cik daudz jūs domājat par Jēzu, koncentrējoties uz Viņa dzīvi un to, ko Viņš jūsu labā paveicis? Vai jūsu ticība tiktu stiprināta, ja jūs vairāk laika pavadītu, domājot par Kristu un Viņa upuri jūsu labā? _____

DIEVA ĻAUŽU VADĪŠANA

Pāvilu un divpadsmit mācekļus, no kuriem dažiem piemita arī pravieša gara dāvana, Jēzus nozīmēja vadīt agrīno kristiešu draudzi. Kādās jomās Pāvils un apustuļi jaunajai draudzei sniedza padomus un vadību? Ap.d.6:1-7; 1.Kor.5:1-5, 7:10-16; Titam 1:5; 1.Jāņa 4:1-3.

Agrīnās draudzes vadītāji sastapās ar neskaitāmām problēmām. Draudzes laiku un uzmanību aizņēma jautājumi par amoralitāti, zaimošanu, draudzes organizēšanu un daudzi citi. Pravieši un apustuļi Dieva ļaudis vadīja saskaņā ar Kunga atklāto gribu.

Arī mūsu draudzes pirmsākumos radās šķēršļi. Pirmajos 20 draudzes pastāvēšanas gados nebija draudzes organizācijas, līdz ar to mācītājiem netika maksāts; lai nopelnītu iztiku, viņiem nācās strādāt citos darbos. Visi, kas jutās aicināti, varēja brīvi sludināt, tādējādi izraisot ķecerību. Turklāt gan draudzes ēkas, gan izdevniecība piederēja atsevišķiem indivīdiem, un šis fakts radīja potenciālas problēmas. Gadiem ilgi Džeimss Vaitis mudināja izveidot organizāciju, bet bez panākumiem.

1854.gadā Elena Vaits publicēja rakstu par draudzes kārtību. „Tas Kungs ir parādījis, ka evaņģēlija kārtība ir atstāta novārtā. Formalitāte ir jāizskauž; bet, to darot, nedrīkst neņemt vērā kārtību. Debesis pastāv kārtība. Kad Kristus atradās uz zemes, baznīcā valdīja kārtība, un arī pēc Viņa pacelšanās debesis Viņa apustuļi turpināja šo kārtību uzturēt. ... Man tika parādītas briesmas, kas saistītas ar tiem, kas sludina, bet nav Dieva aicināti. ... Es redzēju, ka šis durvis, no kurām uzglūn ienaidnieks, var tikt aizvērtas. Es eņģelim jautāju, kā tās var aizvērt. Viņš atbildēja: „Draudzei jārod patvērumus Dieva Vārdā un tas jādibina, balstoties uz evaņģēlija kārtību, kas ir tikusi ignorēta un atstāta novārtā.” (Elena Vaits, „Agrīnie raksti” 97., 100.lpp.)

Tikai pēc sešiem gadiem, 1860.gadā, Mičiganas pavalsti tika pieņemts draudzes nosaukums. 1861.gadā tika nodibināta Mičiganas konference, bet 1863.gadā – Ģenerālkonference.

Reizēm cilvēki apgalvo, ka nevēlas būt daļa no „organizētas draudzes”. Kādas ir priekšrocības, ja esam organizētas struktūras daļa? Kā jūs varētu labāk kalpot „organizētai draudzei” un palīdzēt uzlabot aspektus, kurus uzskatiet par nepieciešamiem?

GRĒKA NOSODĪŠANA

Pret kādiem ļaunumiem iestājās pravieši? Vai tajos saskatāmas līdzības ar šodienu? 1.Ķēn.18:21; Jes.1:10–14; Amosa 5:12; Mal.3:8–10; Mat.3:7–10. _____

Dieva uzdevumi praviešiem ietvēra iestāšanos pret sociālo netaisnību, elku pielūgšanas izskaušanu, protestu pret amoralitāti, kā arī nosodījumu formālai dievkalpošanai un liekulībai. Praviešiem reizēm šķita, ka viņu balsis ir tikai opozīciju balsis (1.Ķēn.19:14), tomēr viņu protesti bija Dieva protesti, kas tika pasludināti neatkarīgi no sekām.

Kā Elena Vaita attiecās pret vēstīm, kas bija domātas kā pārmetumi indivīdiem? _____

Tāpat kā senlaiku praviešiem arī Elenai Vaitai bija jāizsaka rājiieni par grēkiem, ko zināja tikai attiecīgā persona un Dievs. Viņai šis uzdevums nepatika. „Es liecināju par lietām, kuras man tika parādītas no pagātnes, bet kas attiecās uz dažiem šajā laikā, tādējādi norādot uz briesmām, kas viņus apdraud, un norādīju uz viņu nepareizo rīcību. Es darīju zināmu, ka tādējādi esmu nostādīta ļoti nepatīkamā situācijā. Kad vīzijās redzēju cilvēkus vai ģimenes, bieži parādītais bija saistīts ar viņu privāto dzīvi, nosodot viņu slepenos grēkus. Dažreiz pat mēnešiem ilgi es nodarbojos ar cilvēkiem, citiem to nezinot, attiecībā uz viņu nepareizo rīcību novēršanu. Kad brāļi un māsas ievēro, ka kāds ir skumjš un izrāda neziņu par to, vai Dievs pieņem, viņi tajā vaino mani, it kā es būtu atbildīga par to, ka viņi tiek tiesāti. ... Man ir ļoti nepatīkami veikt šo uzdevumu – nosodīt privātus grēkus. Ja es censtos sevi attaisnot, izpaužot savas rīcības iemeslus un visus apstākļus, tādējādi publiskojot to, kam būtu jāpaliek privātam, es grēkotu pret Dievu un kaitētu iesaistītajiem cilvēkiem. Viss, kas saistīts ar privātiem grēkiem un to nosodīšanu, man jāpatur pie sevis. Lai katrs tiesā, kā vēlas, bet es nekad nenodošu sev uzticēto atbildību un zināšanas, kuras man jādara zināmas tikai personām, uz kurām tās attiecināmas.” (Elena Vaita, „Liecības draudzei”, 1.sēj., 584., 585.lpp.)

Ja mūsu Kungs Elenai Vaitai nodotu ziņu, kas būtu domāta jums, ko, jūsuprāt Viņš teiktu? Kādēļ? Kāda būtu jūsu reakcija un atbilde? _____

DIEVA GRIBAS PAUŠANA

Kādos veidos pravieši darīja zināmas Dieva vēstis Viņa ļaudīm? 4.Moz.9:1-5; Jer.37:16,17; Ecech.4:1-6; Kol.4:16. _____

Praviešu uzdevums bija Dieva ļaudīm nodot Viņa sniegtās vēstis. Dažreiz viņi Dieva vārdus darīja zināmus vairākiem ļaudīm pārrunu laikā. Citos gadījumos viņi savas liecības sniedza atsevišķiem cilvēkiem. Praviešiem bieži tika uzdots saņemtās vēstis pierakstīt, lai tās saņemtu ne tikai tajā laikā un vietā dzīvojošie cilvēki, bet lai Dieva gribu uzzinātu arī nākotnes paaudzes.

Kad 1844.gada decembrī Elena Harmona (Elenas Vaitas meitas uzvārds) saņēma otro viziju, viņai tika pavēlēts to izklāstīt citiem. Vairākas dienas viņa lūdza, lai šī nasta viņai tiktu noņemta, bet viņas prātā turpināja atbalsoties eņģeļa vārdi. „To, ko esmu tev atklājis, dari zināmu arī citiem.” (Elena Vaita, „Life Sketches of Ellen G. White”, 69.lpp.)

Tādēļ 1845.gadā, māsas Sāras vai citu draugu pavadībā, Elena Harmona viesojās pie Meinas, Jaunhempširas un Masačusetas pavalstīs dzīvojošajiem bijušajiem milleristu kustības pārstāvjiem, kuri bija piedzīvojuši 1844.gada 22.oktobra Lielo Vilšanos, un izklāstīja tiem savas vizijas. Bijušais milleristu mācītājs Džeimss Vaitis guva pārliecību par viņas vizijas patiesīgu un devās viņai un viņas kompanjoniem līdzī ceļojumos. 1846.gadā Elena un Džeimss apprecējās.

Elenai Vaitai kalpošanas pirmsākumos tika pavēlēts pierakstīt visu, kas viņai tika atklāts. Konkrētiem cilvēkiem viņiem domātās vēstis tika darītas zināmas ar vēstuļu, kas bieži sauktas par „liecībām”, starpniecību. Savas kalpošanas laikā viņa izsūtīja tūkstošiem šādu vēstuļu. Par tām viņa rakstīja: „Šajās vēstulēs, kurās izklāstu jums domāto liecību, es daru zināmu to, ko tas Kungs ir man atklājis.” (Elena Vaita, „Liecības draudzei”, 5.sēj., 67.lpp). Kad Elena Vaita nomira, mantojumā viņa atstāja apmēram simt tūkstoš lappušu publicēta un nepublicēta materiāla.

Ko Elenas Vaitas rakstītais nozīmē jums personīgi? Pārrunājiet savas atbildes Bībeles studiju grupā. _____

NĀKOTNES PAREĢOŠANA

Nosauciet dažus no Bībeles pravietojumiem, kas tikuši piepildīti. Jes.44:28; Jer.25:11; Dan.9:24–27.

Apmēram simtu piecdesmit gadu pirms Kīra laika, Jesaja pravietoja, ka ķēniņš vārdā Kīrs jūdus atgriezīs no Bābeles gūsta, un no jauna uzcelš Jeruzalemē templi. Šī pravietojuma piepildījums aprakstīts Ezras 1:1–4.

Jeremija pravietoja nebrīves ilgumu, ko jūdu tauta pavadīja Bābelē. Daniels Mesijas parādīšanās laiku paredzēja apmēram sešsimt gadu pirms Jēzus piedzimšanas. Abi pravietojumi kalpo kā pierādījumi, ka Svētie Raksti ir Dieva iedvesmoti.

Arī daudzi Elenas Vaitas izteiktie pravietojumi ir piepildījušies. Piemēram, 1861.gada 12.janvārī, trīs mēnešus pirms Amerikas pilsoņu kara sākuma, viņa, atrodoties Parkvilas baznīcā, Mičiganas pavalstī, saņēma vīziju, kurā viņai tika parādīti kaujas lauki, daudz ievainoto un mirušo. Atstāstot redzēto, klausītājiem viņa sacīja: „Šajā namā atrodas vīri, kuri šajā karā zaudēs savus dēlus.” („Pacific Union Recorder”, 1912.gada 7.marts) No visiem, kas todien atradās baznīcā kopā ar Elenu Vaitu, piecas ģimenes pilsoņu kara laikā zaudēja savus dēlus.

1885.gadā Elena Vaita pareģoja: “Kad protestantisms sadosies rokās ar Romas varu, kad tas darbosies roku rokā ar spiritismu ... mēs zināsim, ka ir pienācis Sātana brīnumdarbu laiks un gala laiks tuvojas.” (Elena Vaita, „Liecības draudzei”, 5.sēj., 451.lpp.).

Laikā, kad viņa aprakstīja šo vīziju, protestanti un katoļi atradās karastāvoklī viens ar otru. 1885.gadā līdz ekumeniskās kustības sākumam vēl bija tāls ceļš ejams, tomēr tagad viss ir mainījies. Piemēram, 1994.gada 29.martā 39 vadošo evaņģēlisko protestantu un Romas katoļu pārstāvji parakstīja dokumentu „Evaņģēlisti un Katoļi kopā: Trešās tūkstošgades kristiešu misija”. Satriecošs pravietojuma piepildījums.

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Artura L. Vaita grāmatā „Kunga vēstneši darbībā” izlasiet 73.–89.lpp. Elenas Vaitas grāmatā „Lielā cīņa” izlasiet nodaļu „Dieva bauslība nemainās”, 389.–404.lpp.

“Kad Savienoto Valstu valdošās baznīcas, apvienojoties tādos mācības punktos, kas tām kopēji, ietekmēs valsti uzspiest viņu doktrīnas un atbalstīt viņu iestādījumus, tad protestantiskā Amerika būs izveidojusi tēlu Romas hierarhijai, kam neizbēgami sekos civilu sodu piespriešana citādi domājošiem ļaudīm.” (Elena Vaita, „Lielā cīņa”, 399.lpp.)

Vairāk kā 150 gadu, pat laikā, kad politisko un reliģisko apstākļu dēļ tas šķita neiespējami, adventisti brīdina pasauli par tuvojošos „samierināšanos” starp katoļiem un protestantiem. Šodien, protams, „neiespējamais” kļuvis par nenovēršamu īstenību, jo atkal un atkal katoļi un dažādu protestantu konfesiju pārstāvji pulcējas kopā, apspriežot un risinot visdažādākos jautājumus. Ļoti interesanti, ka saistībā ar Elenas Vaitas rakstīto vairāk kā gadsimtu atpakaļ tieši protestantu konfesijas pieļauj vislielākos kompromisus, lai veicinātu vienotību ar Romu. Lai gan vēl ir daudz notikumu, kam jānotiek, šie apstākļi un notikumi veicina satriecošu pravietojuma piepildījumu, kas ir vēl viens spēcīgs pierādījums Elenas Vaitas pravieša gara dāvanai.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Iespēju robežās izpētiet reliģisko klimatu, kāds Amerikā valdīja 1800–os gados, īpaši attiecībā uz katoļu – protestantu attiecībām. Sabatā, Bībeles studiju grupā, pastāstiet par saviem atklājumiem citiem, kā arī pārrunājiet Elenas Vaitas izteiktos pareģojumus attiecībā uz protestantiem un Romu.

2. Pārrunājiet naidīgumu, ko vairāki cilvēki pauž pret „organizētu reliģiju”. Kādas ir viņu sūdzības? Vai šīs sūdzības ir pamatotas? Ja tā, ko mēs kā organizēta draudze varētu darīt, lai pēc iespējas vairāk un iedarbīgāk risinātu šo naidīgumu izraisošos jautājumus?

3. Kā iespējams ļaunprātīgi un negodīgi izmantot Elenas Vaitas rakstīto? Kādiem principiem būtu jāseko, lai aizsargātos un šo brīnišķīgo dāvanu neizmantoju nepareizi?